

man tager September med under Indskrænkningen, ikke kan blive større end tidligere, da der i de kun 2 Maanedes af Maret, hvori det omtalte Fiskeri var tilladt, fiskebes for store Bærdier, end der nu fisses i hele Maret. Naar September Maaned tages med under Forbudet, kan man jo godt fiske Flynderne i Oktober. Det fremgaar jo ogsaa saaa klart som Noget af de Indberetninger, der ere indkomne, og som have foreligget Udvalget, at Flertallet af de Sagkyndige have erklæret sig for at medtage September under Forbudet i § 1. Den høitæredede Minister har allerede tidligere oplyst, hvorledes det ærede Mindretal i Betænkningen har benyttet de Indberetninger, som saaledes ere indkomne, paa en urigtig Maade, og jeg skal derfor ikke nu komme tilbage derpaa, men jeg skal kun paaany udtale, at hvad det ærede Medlem derom har fremsat, ikke stemmer med de indkommende Indberetninger. — Naar det ærede Mindretal med Hensyn til Flertallets Forslag under Nr. 5 udtalte, at det var urigtigt at lægge en saadan Bemyndigelse som den her omhandlede i Ministerens Haand, da tror jeg heller ikke, at denne Paastand holder stik. Man maa jo nemlig vel huske, at vi Andre ikke ere sagkyndige, og at den Forudsætning, hvorfra vi hente vor Dom, er de Erklæringer, som Indenrigsministeren tilveiebringer, forinden Sagen forelægges for os. Og naar Ministeren saaledes søger de Dplysninger, som det overhovedet er muligt for ham at søge, og derefter ser, hvorledes Forholdet stiller sig, saa ser jeg ikke, at der kan være det Mindste til Hinder for, uden noget Indgreb i Nogensomhelsts Ret, ogsaa at overlade det omhandlede Spørgsmaals Afgjørelse til Ministeren.

Brinck-Seibelin: Jeg skal blot sige, at naar den ærede Drdsfører nu atter udtalte, at de Drgivelses, som jeg har fremsat i Betænkningen, ikke skulde stemme med det virkelige Indhold af Erklæringerne, da tager han aldeles fejl. Der hører virkelig Mere til end en simpel Paastand af ham for at godtgjøre, at jeg skulde have angivet nogen af de foreliggende Erklæringer urigtig. Hvad jeg har angivet i Betænkningen som Resultatet af Erklæringerne, er aldeles paalideligt, og jeg kan for-

sikre, at Ingen skal kunne paavise, at der er begaaet en eneste Feil deri. — Naar den ærede Drdsfører dernæst mente, at det gjorde Intet til Sagen, at man tog September Maaned med under Forbudet, idet Fisserne jo saa kunde fiske Flynderne i Oktober, da vil jeg dertil sige: Ja, hvis Flynderne virkelig ere saa venlige at vente, indtil man begynder at fiske dem i Oktober, saa kan noget Saadant lade sig sige; men til den Tid ere Flynderne vistnok ude af Fjorden. — Hvad den ærede Drdsfører anførte om Laasningen stod ikke i fjerneste Forbindelse med, hvad jeg havde talt om. Jeg talte om Laasningen af de i § 2 nævnte Bænde, medens den ærede Drdsfører talte om Laasningen af Bænde paa andre Steder. Jeg skal derfor endnu blot til Sagens yderligere Dplysning tillade mig at oplæse nogle faa Linier af Regjeringens Motiver til det Lovforslag, der gik forud for Loven af 22de Marts 1867, idet det deraf vil fremgaa, hvilke Motiver Kommissionen af 1866 havde haft til den af samme foreslaaede Laasning. Det hedder i de nævnte Motiver: „De Hensyn, der have foranlediget Kommissionen til at foreslaa Forbudet fremdeles bibeholdt i nogle enkelte Dele af Fjorden, nemlig befrygtet Forstyrrelse af andre Arter af Fiskeri eller Beskyttelse af rent partikulære Interesser, synes i sig selv kun at være af ringe Betydning og kunne formentlig i alt Fald ikke komme i Betragtning ligeoverfor de vægtige Grunde, der ere anførte mod de herhen hørende Bestemmelser i den for Tiden gjældende Lovgivning“.

Indenrigsministeren: Det følger af hele den Forhandling, der har været ført her idag, at jeg ikke paa nogen Maade kan anbefale Thinget at følge Mindretallet og at udstemme ikke mindre end to af Lovforslagets Paragrafer. — Hvad dernæst Indenrigsforlaget under Nr. 5 af Flertallet angaar, da tilstaar jeg, at jeg ikke er meget tilbøielig til at modtage det. Jeg maa nemlig med det ærede Mindretal erkjende, at det paa en Maade gaar ud paa mere underhaanden igjen at indføre de laasede Bænde, som man — tror jeg — satte overmaade megen Pris paa at være bleven af, med ved Loven af 22de